

ПРОБЛЕМИ РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВНЗ МВС ІЗ ВРАХУВАННЯМ МОТИВАЦІЙНОГО ФАКТОРУ В КОНТЕКСТІ СЬОГОДЕННЯ

У статті висвітлені проблеми редакційно-видавничої діяльності ВНЗ МВС із врахуванням мотиваційного фактору осіб, які знайомляться із результатами такої діяльності в контексті сьогодення, а також вивчення процесів удосконалення відповідної діяльності. В даній роботі нами були запропоновані найбільш актуальні питання редакційно-видавничої діяльності вищих навчальних закладів МВС та шляхи їх вирішення, що на нашу думку відображають можливості для вдосконалення відповідної діяльності. Вважаємо, що запропоновані заходи суттєво сприятимуть не лише покращанню редакційно-видавничої справи і якості навчально-наукових видань, але і підвищенню освітньо-професійного рівня залучених до цього працівників галузевих служб ОВС.

Ключові слова: вищі навчальні заклади, редакційно-видавнича діяльність, перспективи, вдосконалення, мотиваційний фактор.

В статье освещены проблемы редакционно-издательской деятельности ВУЗ МВД с учетом мотивационного фактора лиц, знакомятся с результатами такой деятельности в контексте настоящего, а также изучение процессов совершенствования соответствующей деятельности.

Ключевые слова: высшие учебные заведения, редакционно-издательская деятельность, перспективы, совершенствование, мотивационный фактор

Вступ. Діяльність органів внутрішніх справ вимагає від працівників бути професіоналами у своїй справі та володіти новітньою інформацією, знати останні тенденції у сфері нормативно-правового регулювання, бути всебічно розвинутими та освіченими. Відповідні вимоги обумовлюють необхідність якісної побудови інформаційного простору працівника ОВС з метою його всебічного ознайомлення з окресленою інформацією. Зважаючи на це вищі навчальні заклади здійснюють активну роботу з приводу навчання та підвищення кваліфікації відповідних кадрів.

Одним із аспектів забезпечення успішної діяльності у цьому напрямі є належна організація редакційно-видавничої діяльності закладів відомчої освіти, яка, без сумніву, не може залишатися осторонь сучасних тенденцій у сфері розвитку науки і техніки і потребує удосконалення з метою відповідності реаліям сьогодення. Вивчаючи проблематику ефективної роботи працівників органів внутрішніх справ та усвідомленої мотивації до підвищення власного професійного рівня знань слід відзначити, що важливе місце в цьому процесі відіграє ознайомлення з сучасними досягненнями у сфері науки. Варто вказати, що зараз сучасний процес інформатизації дещо змінив ставлення людей та особливо молоді до друкованих видань чи джерел інформації. Такі тенденції мають, як позитивні, так і негативні сторони. І ті і інші

слід враховувати для подальшого вдосконалення професійної компетентності працівника правоохоронних органів підкріплюючи одні та знижуючи негативний вплив інших. Так зокрема в ряді випадків працівники ОВС не мотивовані на використання друкованих видань оскільки з успіхом користуються електронними джерелами і це є досить важливою проблематикою для вивчення.

Актуальність. Маючи можливість підвищувати свій професійний рівень працівник поліції досить часто користується не лише друкованими, але і електронними джерелами отримання додаткової інформації. Це дає можливість отримувати додаткові знання, діяти більш ефективно у зв'язку із чим у нього з'являється висока мотивація до виконання професійної діяльності. Крім того, комфортний доступ до інформаційних ресурсів та своєчасність отримання інформації є надзвичайно значним чинником підвищення зацікавленості професійними проблемами та шляхами їх ефективного вирішення. Особа знаходиться у такому інформаційному колі коли вона може постійно отримувати цікаву та важливу для себе інформацію в будь-який час доби і в будь-якому місці.

Дуже часто працівник поліції знаходить у електронних виданнях шляхи вирішення своїх професійних завдань більш оптимальними шляхами. В той же час це обумовлює ряд проблем, які потребують

врахування в навчальній діяльності та в процесі розвитку та самовдосконалення працівника ОВС. Однією з таких проблем є те, що працівник поліції який користується електронними джерелами не знає про авторів таких повідомлень та осіб, які відповідальні за видання отриманої інформації. Зважаючи на це не можливо достовірно знати чи інформація повідомлена кваліфікованим спеціалістом чи просто особою, яка не є компетентною у тих чи інших питаннях висвітлених на сайтах, однак такою, що лише вважає себе компетентною хоча такою на справді не є.

Значної уваги у нашому випадку відіграє і той фактор, що окремі категорії працівників ОВС можуть користуватися знаннями, які не повинні мати широкого поширення. Це стосується джерел із грифами дск, таємно чи цілком таємно. Безумовно поширювати таку інформацію за допомогою комп'ютерної мережі не можна, а отже з'являються складнощі, пов'язані ознайомленням із такою інформацією і чи не єдиним шляхом для цього є якісно побудована стратегія ефективного управління редакційно-видавничою діяльністю пов'язаною із такою інформацією.

Попередні дослідження. Підходячи до данного питання більш змістовніше, варто відмітити, що в цілому проблематика вивчення та вдосконалення редакційно-видавничої діяльності в сучасних умовах не можлива без всебічного розгляду цього питання в комплексі та опису основних характеристик та невід'ємних елементів такої діяльності а також відслідковування сучасних тенденцій спрямованих на вирішення важливих проблем у цій сфері. Саме тому, виникає потреба розглянути це питання детальніше та з'ясувати основні передумови вдосконалення даного напрямку. Відомими науковцями, які приділяли увагу цьому питанню в контексті вдосконалення діяльності правоохоронних органів були Ануфрієв М.І., Бандурка О.М., Ярмиш О.Н. та інші. В той же час остаточно вирішення дана проблематика не набула. Зважаючи на вищевикладене виникають передумови для більш ґрунтовних досліджень у цій сфері.

Мета. З огляду на вищевказане відмітимо, що основною метою нашого дослідження є вивчення проблем редакційно-видавничої діяльності ВНЗ МВС із врахуванням мотиваційного фактору осіб,

які знайомляться із результатами такої діяльності в контексті сьогодення, а також вивчення процесів удосконалення відповідної діяльності.

Завдання. Надаючи коротку характеристику питанням пов'язаним із сучасними тенденціями у сфері редакційно-видавничої діяльності, відмітимо, що основними завданнями, які вирішуватимуться в процесі дослідження є огляд вимог до редакційно-видавничої діяльності в контексті сьогодення, вивчення основних проблем, які виникають у процесі такої діяльності, виявлення недоліків та формулювання удосконалень пов'язаних із роботою у даній сфері, а також визначення пріоритетних напрямків попередження можливих проблем пов'язаних із відповідною діяльністю.

Виклад основного матеріалу. Приступаючи до розгляду вищевказаних питань відмітимо, що редакційно-видавничою діяльністю є організаційно-творчою та виробничо-господарською діяльністю, а отже має всебічно відповідати не лише вимогам аудиторії, яка буде знайомитися із відповідною інформацією, але і нормативно-правовим вимогам, а також іншим обов'язковим вимогам сучасної публіцистики.

Основними нормативно-правовими джерелами видавничої діяльності вищих закладів освіти МВС є такі: Конституція України [1] та інші закони України, зокрема такі, як Закон України «Про видавничу справу» [2], «Про освіту» [3], «Про авторські та суміжні права» [4], «Про державну таємницю» [5], міжнародні нормативно-правові акти ратифіковані Верховною Радою України, відомчі нормативно-правові акти зокрема такі, як постанова Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 р. № 796 «Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватися навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної і комунальної форми власності» та інші постанови кабінету міністрів України, а також загально-обов'язкові акти міністерств та відомомств наприклад наказ МВС України «Про затвердження Положення про порядок підготовки експертизи підручників, навчальних та навчально-методичних посібників, які використовуються в системі

Міністерства внутрішніх справ України» [6] тощо. Безумовно редакційно-видавнича діяльність має всебічно відповідати вимогам, зазначеним у таких документах. Однак перелік таких вимог є далеко не повним оскільки включає в себе також відомчі вимоги, які можуть бути прописані у внутрішніх документах навчальних закладів, зокрема таких, як Положення про вищий заклад освіти, Статут вищого закладу освіти, планах науково-дослідних робіт вищих закладів освіти МВС, положенні про редакційно-видавничу діяльність, та багато інших. Безумовно такий досить значний перелік положень та вимог, які висувуються до редакційно-видавничих публікацій обумовлює високий рівень якості таких видань, оскільки автори видань мають дотримуватися усіх вищезазначених вимог тим самим гарантуючи відповідність матеріалу потребам не лише цільової аудиторії, але і елементарним критеріям якісного видання.

Основними завданнями редакційно-видавничої діяльності вищих закладів освіти МВС є такі, як:

- забезпечення навчального процесу та наукових досліджень учених вищих закладів освіти МВС України науковою, навчальною та методичною літературою;

- упровадження наукових досліджень учених вищих закладів освіти в навчальний процес і практику органів внутрішніх справ;

- постачання служб вищих закладів освіти бланковою продукцією.

Об'єктом видавничої справи вищого закладу освіти є видавнича продукція, що розрізняється відповідно до державних стандартів за різними видами діяльності:

- цільовим призначенням видань – офіційні, наукові, науково-популярні, науково-виробничі, науково-методичні, виробничо-практичні, нормативні з виробничо-практичних питань, виробничо-практичні для аматорів, навчальні, навчально-методичні, громадсько-політичні, довідкові, рекламні, літературно-художні видання, видання для організації дозвілля та відпочинку;

- аналітико-синтетичною переробкою інформації – інформаційні, бібліографічні, реферативні, оглядові видання, дайджести;

- інформаційними знаками – текстові, нотні, картографічні, образотворчі видання;

- матеріальною конструкцією видань –

- книжкові, аркушеві видання, буклети, плакати, поштові картки, комплектні видання;

- обсягом видань - книги, брошури, листівки;

- складом основного тексту – моновидання, збірники;

- періодичністю видань - неперіодичні, серійні, періодичні видання, видання, що продовжуються;

- структурою видань - серії видань, одностомні, багатостомні видання, зібрання творів, вибрані твори.

Предметом редакційно-видавничої діяльності вищого закладу освіти МВС України можна назвати:

- підручники (навчальні видання - посібники, що містять систематичний виклад навчальної дисципліни чи її розділу (частини), які відповідають навчальній програмі та офіційно затверджені як даний вид видання);

- навчальні посібники (навчальні видання, які частково або повністю замінюють чи доповнюють підручники та офіційно затверджені як даний вид видання);

- практикуми (навчальні видання, що містять практичні завдання чи вправи, які сприяють опануванню, закріпленню пройденого матеріалу та перевірці знань);

- курси лекцій, хрестоматії, наочні посібники (текстові навчальні видання, зображувальні видання, що містять матеріали на допомогу вивченню, викладанню, вихованню);

- навчально-методичні посібники, що забезпечують навчальний процес: типові та робочі навчальні програми, методичні посібники, рекомендації, розробки та ін. (видання, що містять матеріали з методики викладання навчальних дисциплін);

- збірники наукових праць, вісники, (наукові видання з дослідними матеріалами професорсько-викладацького складу, наукових працівників, ад'юнктів, здобувачів, слухачів, практичних працівників з важливих наукових і науково-технічних проблем, що мають принципове наукове значення та практичну цінність),

- інші друковані засоби масової інформації - газети, журнали (періодичні і такі, що продовжуються, видання, які виходять під постійною назвою, з періодичністю один і більше номерів

(випусків) протягом року на підставі свідоцтва про державну реєстрацію);

- матеріали наукових, науково-практичних і методичних конференцій, у т.ч. й тих, що проводяться спільно з іншими навчальними закладами (наукові видання - неперіодичні збірники з підсумками наукової конференції, програмами, доповідями, рекомендаціями, рішеннями);

- тези доповідей на наступні наукові, науково-практичні та методичні конференції, семінари (наукові видання - неперіодичні збірники з опублікованими до початку конференції матеріалами попереднього характеру - анотаціями, рефератами або повідомленнями);

- монографії (наукові видання у вигляді книги, що містять повне і всебічне дослідження однієї проблеми чи теми, написане одним автором);

- автореферати дисертацій (наукові видання у вигляді брошури, що містять складений автором реферат проведеного ним дослідження, поданого на здобуття вченого ступеня);

- неофіційні тексти законів, інших нормативних актів, збірники таких актів;

- технічні описи, інструкції, правила, настанови, статuti, програми, умови оглядів і конкурсів, інші нормативні матеріали;

- статистичні, бухгалтерські та канцелярські бланки, інша документація, необхідна для службового користування;

- рекламні проспекти, буклети, плакати, запрошувальні квитки;

- видання, підготовлені на замовлення підприємств, установ і організацій, суб'єктів підприємницької діяльності, за дорученням Міносвіти, з метою придбання додаткових коштів для вищого закладу освіти [7].

Вищезазначений огляд дозволяє нам встановити, що перелік завдань поставлених перед редакційно-видавничими підрозділами досить значний. При цьому далеко не завжди його можна замінити електронними джерелами інформації. В той же час, маємо встановити, що процес підготовки разом із друкованими виданнями їх дублюванням електронними виданнями є досить позитивною тенденцією, яка має всебічно підтримуватися. В той же час відмовитися повністю від друкованих видань було б недоцільним, оскільки фактичні носії в ряді випадків можуть бути корисними в умовах коли скористатися

електронними носіями не має можливості. Незмінні вони є в першу чергу для ОВС, оскільки в ряді випадків інформація, яка може публікуватися може бути з грифом таємності. При цьому друковані видання надійно захищені від викрадення даних. Крім цього для навчальної діяльності друковані видання також є незамінними особливо в тому випадку коли вони друкуються з метою подальшого їх використання у якості конспектів, або з подальшим використанням студентами для опрацювання завдань із самостійної роботи.

Варто вказати на той факт, що сучасні тенденції у сфері інформатизації досить часто нівелюють ідею друкованих видань. Безумовно в цьому можуть бути наявні очевидні плюси. Однак, якщо така тенденція існує вона має підкріплюватися додатковими вимогами до електронних видань. Так приміром публікації в електронних джерелах мають так само проходити рецензування відомими вченими, перевірятися спеціалістами та бути рекомендованими відповідними підрозділами. Очевидно, що досить часто такі вимоги ігноруються, а отже говорити про якість публікації можна з великою натяжкою. Зважаючи на це друковані видання на сьогодні мають очевидний пріоритет перед електронними, хоча можливо в майбутньому така ситуація буде мінятися.

Важливим є той факт, що студентська, курсантська або слухацька аудиторія досить часто ігнорує цей факт. Дуже часто відповідні категорії осіб нехтують підручниками чи посібниками, віддають перевагу даним із Інтернету навіть, якщо вони не перевірені. Вони демотивовані користуватися друкованими виданнями, оскільки їм легше використовувати інтернет джерела, які знаходяться у широкому доступі. Таким чином вони можуть ввести в оману як себе, так і інших осіб, оскільки перевірити авторитетність джерела в Інтернеті буває досить складно. Зважаючи на це важливим є фактор вироблення мотиваційних устремлень спрямованих на усвідомлення аудиторією необхідності користування в процесі навчальної діяльності в першу чергу авторитетними виданнями. І тут важливим є педагогічний вплив професорсько-викладацького складу спрямований на пояснення того факту, що

Інтернет-джерелам варто віддавати пріоритет лише в тому випадку коли існує чітке розуміння звідки саме і хто саме публікує дану інформацію. У кожному іншому випадку такі джерела можна розглядати лише як ознайомчі.

В той же час сучасні технології висувають вимоги і до друкованих видань. Так приміром друковані видання вже потребують не лише безпосередньої публікації, але і можуть бути вдосконалені електронними засобами. Так приміром курс лекцій може бути доповнений CD диском із електронною версією, яка однак має бути всебічно захищеною від копіювання. На тому ж диску може бути і наявний і аудіо та відео матеріал, який може доповнювати друковане видання. Крім того він може бути доповнений сучасними презентаціями у Microsoft PowerPoint, електронними варіантами тестів тощо. Зважаючи на це курсанти, студенти та слухачі можуть отримувати інформаційні джерела, які всебічно забезпечують їх професійний розвиток. При цьому зберігається можливість використання не лише повного комплексу інформаційного забезпечення, але і ефективні та зручні методики самотестування та самоконтролю. І при цьому ми будемо мати захист авторського права, що в свою чергу гарантуватиме високу ініціативу для публікацій своїх видань авторами.

Крім цього відповідні видання будуть захищені від знищення оскільки друковане видання в ряді випадків може бути більш надійне від електронного, яке може бути знищене в результаті пошкодження серверу, або інших технічних причин.

Всебічний аналіз редакційно-видавничої діяльності дозволив нам також встановити і інші шляхи та заходи, спрямовані на підвищення ефективності та вдосконалення роботи у цій сфері. З цієї метою пропонується:

1. Залучати до авторських колективів з підготовки навчально-методичних матеріалів (особливо підручників), рецензування, (а в окремих випадках – і до проведення їх експертизи) провідних фахівців, у тому числі суміжних із викладеною тематикою галузей знань, практичних працівників ОВС, керівників підрозділів, діяльність яких пов'язана із викладеним матеріалом; щодо видань, які

не містять інформації службового характеру, доцільно залучати не тільки вітчизняних, але і зарубіжних відомих авторів. Запровадити гонорарне стимулювання авторів таких видань.

2. Нормативно урегулювати процес погодження з галузевими службами МВС України його термінів, змісту і переліку супровідної документації. Визначити типові питання, на які доцільно фахівцям галузевих служб звертати особливу увагу при розгляді відповідної навчальної та наукової літератури, такими, зокрема, можуть бути наступні: чи розкриті повністю усі питання та проблематика, що визначена у назві видання та його розділах, які тези необхідно доповнити, а які скоротити, яка тематика не повністю відповідає сучасному стану речей і у чому це проявляється, чи відображені новітні тенденції у сучасній науці, які складнощі виникають при їх реалізації на місцях, чи врахована сучасна нормативно-правова база та відомчі нормативно-правові документи при підготовці видання, наскільки детально та доцільно відображені відомості для подальшої професійної діяльності працівника ОВС (якими можуть бути, наприклад, послідовність та порядок дій працівника ОВС у тих чи інших ситуаціях, прогнозування та попередження можливих дій правопорушника, порядок складання та оформлення відповідних документів тощо), чи передбачений подальший процес навчання та відпрацювання вказаних навичок та умінь при розгляді прикладів із практики, моделювання відповідних ситуацій у додаткових питаннях, тестових завданнях, альбомах схем, практикумах тощо.

3. Створити робочу групу МВС з числа найбільш кваліфікованих фахівців з метою підготовки програмного документа, що передбачатиме першочергові заходи з удосконалення кадрового, матеріально-технічного та методичного забезпечення редакційно-видавничої діяльності в системі МВС України, у якій особливу увагу звернути на забезпечення видавництва сучасним поліграфічним обладнанням та комп'ютерною технікою, з цією метою вивчити позитивний досвід інших закладів освіти та наукових установ щодо організації методично-видавничої діяльності з використанням сучасної техніки і новітніх технологій. Розробити проект Положення

Питання психології

про видавничу справу в системі МВС України, який визначав би засади відомчої видавничої діяльності та вказував нормативи виконання робіт працівниками видавництва (редакторами, коректорами тощо), а також норми належності поліграфічного обладнання для редакційно-видавничих підрозділів.

4. Запровадити практику видання електронних версій навчальної, наукової та методичної літератури, а також періодичних видань, передбачити обов'язковість розміщення таких версій видань, що не містять інформації службового характеру, на інтернет-порталах ВНЗ МВС, з цією метою передбачити відповідний режим доступу до вищевказаних матеріалів працівників та науково-педагогічного складу, курсантів, слухачів та студентів відповідних ВНЗ.

5. Передбачити обов'язковість розсилки відомчих нормативних документів, які затверджують положення, настанови, інструкції тощо, до спецбібліотек відомчих ВНЗ та НДУ.

6. Проекти тематичних планів випуску літератури у ВНЗ мають обов'язково надсилатись їх редакційно-видавничими підрозділами на кафедри та у підрозділи навчальних закладів для обговорення та надання пропозицій.

Висновки. Сьогодні практично в кожному вищому навчальному закладі МВС

є засоби поліграфії, які підпорядковані редакційно-видавничим відділам. Редакційно-видавничі комплекси можуть поєднувати і контролювати кожний етап видавничої діяльності. Редакційно-видавничі відділи практично є видавництвами в тому розумінні, як його подає закон, але при цьому залишаються підрозділами вищих закладів освіти. Однак їх робота має бути співвідсною з сучасними тенденціями сьогодення. Такий вид діяльності як редакційна видавнича сфера потребує вдосконалення. Крім того він має відповідати вимогам сьогодення та підлаштовуватися під сучасні тенденції інформатизації. Важливим є фактор мотивації сучасної читацької аудиторії на використання саме авторитетних джерел інформації, а не сліпий довірі випадковій інформації у мережі Інтернет.

Зважаючи на це в даній роботі нами були запропоновані найбільш актуальні питання та шляхи їх вирішення, що на нашу думку відображають можливості для вдосконалення редакційно-видавничої діяльності на цьому етапі. Вважаємо, що запропоновані заходи суттєво сприятимуть не лише покращанню редакційно-видавничої справи і якості навчально-наукових видань, але і підвищенню освітньо-професійного рівня залучених до цього працівників галузевих служб ОВС.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141
2. Закон України Про видавничу справу // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, N 32, ст.206
3. Закон України Про освіту // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 38-39, ст.380
4. Закон України Про авторське право і суміжні права // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, N 13, ст.64
5. Закон України Про державну таємницю // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, N 16, ст.93
6. Збірник нормативних актів з організації навчально-методичної роботи в Донецькому юридичному інституті / Укладачі: С.В. Присяжний; О.О. Картамишев, за ред. доцента, канд. юрид. наук В.В. Пашутіна. – Донецьк : Відділ навчально-тренінгових технологій ДЮІ ЛДУВС, 2009. – 765 с.
7. Ануфрієв М.І., Бандурка О.М., Ярмиш О.Н. Вищий заклад освіти МВС України: Науково-практичний посібник. - Харків: Ун-т внутр. справ, 1999. - 369 с.

References

1. Konstytuciya Ukrayiny` // Vidomosti Verhovnoyi Rady` Ukrayiny` (VVR), 1996, # 30, st. 141
2. Zakon Ukrayiny` Pro vy`davny`chu spravu // Vidomosti Verhovnoyi Rady` Ukrayiny` (VVR), 1997, N 32, st.206
3. Zakon Ukrayiny` Pro osvitu // Vidomosti Verhovnoyi Rady` (VVR), 2017, # 38-39, st.380
4. Zakon Ukrayiny` Pro avtors`ke pravo i sumizhni prava // Vidomosti Verhovnoyi Rady` Ukrayiny` (VVR), 1994, N 13, st.64

5. Zakon Ukrainy` Pro derzhavnu tayemny`cyu // Vidomosti Verhovnoyi Rady` Ukrainy` (VVR), 1994, N 16, st.93

6. Zbirny`k normaty`vny`x aktiv z organizaciyi navchal`no-metody`chnoyi roboty` v Donecz`komu yury`dy`chnomu insty`tuti / Ukladachi: S.V. Pry`syazhny`j; O.O. Kartamy`shev, za red. docenta, kand. yury`d. nauk V.V. Pashutina. – Donecz`k : Viddil navchal`no-treningovy`x tehnologij DYuI LDUVS, 2009. – 765 s.

7. Anufriyev M.I., Bandurka O.M., Yarmy`sh O.N. Vy`shhy`j zaklad osvity` MVS Ukrainy` : Naukovo-prakty`chny`j posibny`k. - Xarkiv: Un-t vnutr. sprav, 1999. - 369 s.

SUMMARY

Khlon A.

PROBLEMS OF EDITORIAL AND PUBLISHING ACTIVITIES OF THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS HIGH SCHOOL, TAKING INTO ACCOUNT THE MOTIVATIONAL FACTOR IN THE PRESENT CONTEXT

The article deals with the problems of editorial and publishing activities of the Ministry of Internal Affairs of the Ministry of Education, taking into account the motivational factor of persons who are acquainted with the results of such activity in the context of the present, as well as studying the processes of improvement of the relevant activity.

Nowadays, the modern process of informatization somewhat changed the attitude of people and especially young people towards printed publications or sources of information. Such tendencies have both positive and negative sides. Both of these should be taken into account in order to further improve the professional competence of the law enforcement officer by reinforcing one and reducing the negative impact of others. In particular, in some cases, ATS workers are not motivated to use print media because they are successfully using electronic sources and this is a very important issue for study. Modern trends in the field of informatization quite often offset the idea of printed publications.

Very often, students, cadets and listeners neglect textbooks or manuals and prefer data from the Internet even if they have not been tested. They are demotivated to use print media, since it is easier for them to use Internet sources that are widely available. In view of this important factor is the development of motivational aspirations aimed at understanding the audience of the need to use in the process of educational diaspora, primarily authoritative publications.

In this paper, we have proposed the most actual issues of editorial and publishing activity of higher educational establishments of the Ministry of Internal Affairs and ways of their solution, which in our opinion reflect the possibilities for improvement of the corresponding area. We believe that the proposed measures will significantly contribute not only to the improvement of the editorial and publishing business and the quality of educational and scientific publications, but also to increase the educational and professional level of the involved branch officers of the ATS.

Key words: higher educational establishments, editorial and publishing activity, prospects, improvement, motivational factor.